



بهدران نه‌حمهد حه‌بیب

”نه‌نفال“ رۆژه تاله‌که‌ی سه‌حراوی

دوو کەس، ئەم بەسەرھاتەیان بۆ گێژامه‌وه، به‌کێکیان برای خۆم، ئەو کاتە بەر له‌ دەست پێکردنی شەری دووهمی کەنداو، سەرباز بوو له‌ بیاوانی باشووری رۆئاوا‌ی عێراق. «شوفیری فەرماندەری یه‌که‌ سوپاییه‌که‌ی خۆمان بووم،» گوتی.

«رۆژانه‌ به‌ناو ئەو رێگه‌وبانه‌ لماوییه‌که‌ی بیاواندا هاتوچۆم ده‌کرد. له‌ ماله‌ عاره‌به‌ کۆچه‌رییه‌کاندا به‌میوانی لام ده‌دا، یان سلّوم لی‌ ده‌کردن و به‌سه‌ر پێوه‌ ئاوێکم ده‌خواردوه‌». درێژه‌ی به‌چیرۆکه‌که‌ی دا.

«له‌گه‌ڵ پیره‌ عاره‌بێکی کۆچه‌ریدا بووین به‌ ئاشنا. هەر جارێکی ریم بکه‌وتایه‌ هۆبه‌ و هۆبه‌ستانی ئەو، خولکی میوانداریی ده‌کردم. کابرای پیر ده‌یزانی کوردم، زۆر ریزی لی‌ ده‌نام. جارێکیان له‌ یه‌کێ له‌م هاتوچۆیانهمدا به‌ دوودلی و پارێزه‌وه‌ لێم پرسی: ”مامه‌! پرسیارکت لی‌ ده‌که‌م نه‌ینی بی‌ له‌ نێوانماندا، له‌ باکور له‌ ناو ئێمه‌دا ده‌نگۆیه‌که‌ هه‌یه‌ ده‌لی ئەو ژن و مندالی و پیاوه‌ گوندییانه‌ی به‌ر له‌ چه‌ند سالێک له‌ کرده‌وه‌گه‌لی (نه‌نفال)دا گیران و شوونه‌ون بوون، هینایانن بۆ ئەم هەرد و سارایه‌ی ئێوه‌ و لێره‌ له‌ناویان بردن. ئاخۆ تۆ هه‌یچ له‌مباریه‌وه‌ ده‌زانی؟”

مامه‌ پیره‌ی ره‌وه‌ند، پێل‌ووی خسته‌نه‌ سه‌ر یه‌کتر و به‌ ئاخ و کۆوانیکی پر له‌ سفت و

سۆوه يهك دوو جارئ سهرى له قاندا، ئهوجا گوتى: "كورم، له برا كوردهكانى خۆت دهپرسىتهوه؟ ئهگەر ئىستاش بچيته ناو ئه و گرده لمانهى ها ئهوى، لهوانهيه جلويه رگ و كلاس و گيوه كوردهواييهكانى له مه ر خۆتان بدۆزىتهوه."

تهزوويهك به سهرتا پىمدا سهرى كرد. كابرا هيچى ترى نهوت، منيش دهمم نهيزاوت وشهيهكى تر بخمه سهر پرسىارهكهى پيشووم، وهك ئهوهى بلىم: "مامه گيان، ئهم خوشك و برايانهى من به دهرسىژى گولله يان بهزىندهبهچال ها تنه مراندا". دياره نههمدهو پىرا خۆم بهدهست ديمهنيكى هينده تال و كارهساتاوييهوه بدهم. ئىتر ئهويش له بنى كوديلهى دابوو، هيچ پرسىارىكى بۆم نههيشتوبوهوه لى بكم. بهو چهنده گوتوبىژمان بهكۆتا هات، رابووم و مالىئاوويم لى كرد. له ههوارهكهى دهرچووم و پىم پىوه نا. دواى ئه و ديمانهيه بۆ ماوهيهك، شهوانى شهو له ناو مۆتهكهى بهربىنگر و هيواكۆژهكدا، گىنگلم دا و تلامهوه. شهوانه دلم نهدهسرهوت، تا نههاتمهوه و ئهم ههوالهم بۆ ئىوه نههينايهوه..»

دووم كهس، كه ئهم بهسهرهاتهى بۆ گىرپامهوه، دۆستىكى نىزىكمه. ماوهيهكه روى كردووته هه نهران و نازانم ئىسته لهنگه رى بهختى له چ دهراو پىكدا تهولى راهىلاوه، يادى بهخىر گىرپايهوه: «هه ندى له خزمانم سهرباز بوون له سارا و بياوى سهر سنورى عىراق - سهعوودى، بهرپىككهوت رىيان دهكهويته ماله عارهبيكى كۆچه رى و ميانى دهن. دواى نان و پات، يهكى له گه نجه كوردهكان خۆى پى ناگىرى و به ئاخاوتنىكى عارهبييانهى كه چ، ههوالى خوشك و برا كورده ئه نفالكرارهكانى له (شىخ)ى خانهخوى دهپرسى.

شىخى (به دوو) بهزاراويكى شىنهيهى و وشهى دانهدانه، سه رپىهاتى ئه و ئه نفالىيانهى بۆ دهگىرپىتهوه. دهلى: "كورپىزگه، ئه و كوردانهى ئىوه به نيوه رۆى رۆژىكى ههتاوين، له لايه ن پياوهيلى سوپاى كۆمارىيهوه، له م سارا لماوييهدا زىندهبهچال كران. ئه و رۆژه، بياوان ديمهنيكى بهترس و سامى دهنواند، تهنيا كورد و بكۆژهكانىيان به دهرهوه بوون، هيچ گيانله بهرىكى تر زاتى جووله و بزواتى نهدهكرد. كهس نهيده زانى ئه و رۆژه چى روى دهدا. پياوهكانى سه دام دواى ئه وهى له كارى خۆيان بوونهوه، ههپىپىيان كرد و رۆيشتن." شىخ گوتى.

"پاشان شه و داهات، شهويكى خه ماوه ر و گرانبازوو. ئاسمان و زهوين له ژوانى تهبايى و يه كگرتنىكى بى ميناكدا بوون. پاسىك دوو پاسى شه و به سه رچوون، ناوبه ناويك دهنكى گريه ي منداللىكم دههاته گوتى. گريه ي ئه و منداله پىدا پىدا دههات و نه دهبرايه وه. ئه و گريه

بئی ئامانه خهوی لی زراندم و بوو به دله پراوکه م. به خۆم گوت: "یان مندالیکه له مال دهرکه وتوووه و له تاریکاییدا بزر بووه، یان ئه وهتا روداوێک له م هاوسیایانه قه ومیوه". له ناو نوینه که م هه ستامه وه و تاوێک دانیشتم، به لام چی تر خۆم بۆ نه گیرا، له ره شماله که هاتمه دهر و به ره و لای دهنگه که، به ناو ئه و شه وه ساماوییه دا هه نگاوم نا. دهنگه که نه نزیک نه دور بوو، جار به جارێک ده هات و جار به جارێکیش کپ ده بووه وه. وچانم نه دا و به رده وام بووم، تا دوا جار گه یشتمه سه ری و دۆزیمه وه. سه ره تا تاس بردمیه وه. ئای له و دیمه نه دل داچله کینه: مندالیکه سی چوار ساله له ناو ئه و له لانه دا به ده م گریه و هه نسکه وه، به ناو ئه و شه وه ئه نگوسته چاوه به تر سه دا له پ ده کوتی.

مامه پیره ی عاره ب، درێژه ی دایێ و گوتی: "منداله که م له باوه ش کرد، دانی باوم له وه ی یه که یکه له مندالی ئه و خیزانه کوردانه ی ئه مریۆ به رۆژه وه زیندوونێژ کرابوون، به لام منداله که نه مردبوو و له چاله که ی هاتبووه دهر. ئه وه خۆی بوو نه مردبوو ئه گینا هه زار راسپێری خودی گیانیان کیشا بوو. باوه شم پیندا کرد و هینامه وه. به خێوم کرد و خۆشم ویست، تا بوو به و کورپژگه یه ی، به ر له تاوێک هاته ژوره وه، به خیره اتنی ئیوه کرد و چای بۆ دانان." مامه ی پیر زیاتر درێژه ی به وردایه تیبی سه ریته اته که ی دا و گوتی: "له به رئه وه ش که له بیاوان دۆزیمه وه، ناوم نا (سه حراوی). سه حراوی بوو به کوری لم و بیاو و چۆله وانه کانی ئیمه. ئیستا وا بۆ خۆی گه وره بووه. بیگومان ئه م به سه ره اته ی ئه و شه وه ی له بیر نه ماوه، دوریش نییه له بیر ی مابی وه ک تارماییه ک، یان جار به جارێ وه ک خه ونیکی لیل به هرزیدا رابووورێ و ئه ویش هیه چ سه ره وه درێکی لی دهر نه کا. بیگومان ئیسته ئه و، بیره وه ری خۆی بۆ ناچیته وه سه ریه ک تا بزانی چی بوو له و رۆژه تال یان سیحراوییه دا رووی ده دا."

سه ربازه کورده که، دوا ی هاتنه وه ی گوتبووی: "کاتی خوا حافی زمان له پیره عاره بی نوورانی و مرۆفیه روه ر کرد و له ده واره ره شه که ی دهر که وتین. چاوم گێرا به دوا ی سه حراویدا، بینیم وا له وێ له ناو مندالاندا یاری ده کات. له خۆمه وه، ره نگه واش نه بووی، ره نگ ی خه میکم له جه سه ته ی زراویدا خوینده وه. به هه موو پانتاییی چاومه وه تیم روانی، ده مو یست دیمه نه که ی بمژم و له گلینه مده هه لگرم. ئه و ده مه ده سه لاتم نه بوو هیه چ بکه م، هه ر هینده نه بی که دل هه لاهه لا بوو بوو."

سه ربازی تاین بیانوی هینابوووه و گوتبووی: "ئه و کاته، هه فته یه ک بوو شه ر ده ستی

پئی کردبوو، ئیمهش ملی رپی کهسنه زانمان گرتبووه بهر، خوومان له سهربازی دزیبووهوه و له مردن ههڵدهاتین، ئەگەرنا سهحراویم لهگهڵ خوودا دههینایهوه.

ئای های، سهحراوی! بهداخهوه و چهندان جار بهداخهوه. من نازانم تۆ له کام ئەنفالدا وهک غهیره دینیک که له لایهن سوپای ئیسلامهوه به دیل گیرایی کرای بهکۆیله: ئەنفالی بهک بوو یان دوو یان سی. ئەو کاته چهند سالان بوویت: دوو یان سی یان چوار. ههروهها نازانم و کهسی تریش نازانی ئیوهی بهگهله راپتچدراو بۆ بنئأخی سارای چۆلی ئەوپه پری دنیا، به ژماره چهند بوون. دیار نییه ئەو کاتهی تۆ به دیل گیرایت، له کام گوندی قهره داغ یان گهرمیان یان بادینان یان دهشتی کۆیه پتیره وهکه دهبووی و داره دارهت دهکرد.

ئەگەر تۆ به دیل نهگیرایهی، ئەوا تۆی چیا یی یان بنارنشین یان پتیدهشتپهروه، ئاخۆ له دوارۆژدا بهچریکهی چ ئاوازیک گهرمی دلت داده مکرکایهوه: هۆرهی جافهتی یان سیاچه مانه ی هه ورامان، لاوکی کرمانجی یان قهتاری گهرمیان. هه ره ئه وهنده ده زانم بلییم تۆ نهینیه هه ره گهره کهی مرۆفایه تییت له م سهرده مه دا، تۆ کاره ساته تاله که ی گه لی کوردیت. هیچی تریش نازانم تا بلییم.

کاتی بیر له تۆ و ئەو ساته خه ماویانه ی ئەنفالی کوردستان ده که مه وه، ده توانم زۆر به روونی وینه ی ئەو پۆژانه بهینمه وه یادم، ئیوه: دایک و باوک، خوشک و برا، داپیره و باپیره، خیل و خزم و هاوسی، هه مووتان به سه ره پشتی لۆری و زیلی سه ربازییه وه وهک میگه لی مالآت، میگه لی کورده یل درابوونه پیش و کهس نه یده زانی بۆ چ چاره نوووسیکیان ده بردن. ئیمهش بیرمان له هیچ نه ده کرده وه، نه زهوی نه ئاسمان بۆ خووی به کیشی نه ده کردین، په پوه له پایزه ی دم با بووین.